

[Schlüter.]

Afgiftslovene er ikke, som de plejer at være. For det første er de til dels midlertidige, for det andet skal de til dels efter den 1. januar bruges til en direkte skattelettelse, og for det tredje skal de ikke som ellers altid bruges til at finansiere nye statsudgifter. Det synes vi der er perspektiv i.

Vi har lagt vægt på at få en garanti fra regeringens side for, at den ville stå fast på at gennemføre besparelser på næste finanslov i størrelsesordenen 5 mia kr. Vi har lagt vægt på, at regeringen afgav en erklæring om, at den ville holde fast på, at provenuet for direkte skattelettelser pr. 1. januar 1975 ikke skulle være mindre end ca. 10 mia kr. Regeringen har sagt til os, at den vil sætte sin eksistens ind på, at denne politik kan gennemføres. Det er den tale, det konservative folkeparti hele tiden har ønsket at høre. Nu er den der.

Så vil jeg også gerne sige et par bemærkninger til hr. Per Hækkerup. Hr. Per Hækkerup sagde to meget rigtige ting i sin tale. Den ene var, at befolkningen tørster ikke efter valg. Det er sandt. Befolkningen tørster efter noget andet, efter resultater og en løsning på problemerne. Det er det eneste, som vil kunne skabe respekt for folketingets virksomhed.

Det andet rigtige, hr. Per Hækkerup sagde, var, at vores situation vil være langt værre om 6-8 uger. Det har han ret i. Sådan er det. Den sorte samvittighed lyste ud af hr. Per Hækkerups tale. Der var ikke skygge af antydning af, hvad socialdemokratiet vil sætte i stedet for den politik, der nu kan gennemføres. Hr. Per Hækkerup sagde, at fordi der var et flertal i udvalgsbetænkningen imod lovforslagene, var det jo ikke sikkert, at der også ville være et flertal her i salen. Det har han muligvis ret i, men det var, ligesom jeg kunne høre på den bemærkning, at socialdemokratiet næsten håbede, at der var fremskridtsfolk, som ville sikre det, socialdemokratiet burde i dag, at vi ikke får standset arbejdet, men kan komme i gang med at løse problemerne med det samme.

Så har jeg en bemærkning til hr. Per Hækkerups partner i dag, hr. Glistrup, for de er jo partnere i aktionen for, at problemerne skal blive liggende, og at det skal ende med, at regeringen nødvendigvis må træde tilbage. Hr. Glistrup sagde i går i ra-

dionen, at det ville være en skandale, hvis arbejdet nu igen går i stå et par måneder. Men det er jo det, han i dag kommer til at foranledige.

Ordet gammelpartierne er et af hr. Glistrups yndlingsudtryk, men aldrig er noget parti blevet så gammelt og nytteløst på så kort tid, som hr. Glistrups fremskridtsparti i dag demonstrerer. 28 mandater, 5 måneder og ikke for fem flade øres indflydelse i dansk politik. Det duede altså ikke. Fremskridtspartiet var ikke modent til at tage ansvaret, heller ikke for fremskridt. For hvad er linjen i regeringens oplæg? Bundgrænsen for ægtepar op til 20.000 kr. 30 pct. lettelse af de direkte skatter på indtægter op til 80.000 kr. Dette er nøjagtigt essensen i den politik, hr. Glistrup gik til valg på og sagde at han ville være lykkelig for at komme nogle skridt i nærheden af. Nu siger han nej til den og tager dermed også risikoen for, at vi efter et valg ikke får en regering, som vil føre denne skattepolitik frem igen, og for en måske ringere chance for besparelser end nu. Det bliver måske nu ikke 5 mia kr. det første år og 7 mia kr. det næste år, målt i faste kroner. Og så det allerværste: jeg mener, at hvert eneste medlem af folketinget i disse timer må gøre sig fuldstændig klart, at hvis vi nu lader problemerne ligge, får vi en indkøbsbølge i detaillledet, i engrosledet og i importen, som vil totalt ødelægge betalingsbalancen og vor sparsomme valutabeholdning. Det er helt uundgåeligt, fordi alle folk må vente de samme eller tilsvarende indgreb efter et valg.

Hvem kan se, at en devaluering kan undgås, hvis vi nu får 2 måneders fuldstændig laden stå til? Jeg må sige velbekomme til, at socialdemokratiet og fremskridtspartiet sammen vil vælte regeringen. Det er en mærkelig negativ alliance, det er et kunstigt selskab for dem begge, og dette selskab kan ikke bruges til noget som helst efter den valgdag, jeg forstår nu er uundgåeligt.

Tillisch (FP):

Det kan måske være rigtigt, at en anden end hr. Glistrup tager ordet på denne morgen på fremskridtspartiets vegne, og det skal da være for — til glæde for hr. Per Hækkerup, hr. Schlüter, og hvem det i øvrigt måtte glæde eller mishage — at sige, at der bag det, hr. Glistrup har sagt her i dette